

კვირა, 4 ივლისი, 1899 წ.

კვირა, 4 ივლისი, 1899 წ.

ბაზონი ღირს:

№	მან. კ.	თვე	მან. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შებრ

იმერია

„იმერია“ ტელეფონი № 227

„იმერია“ ტელეფონი № 227

სამს ივლისს გარდაცვლილი დიდი ხნის ავადმყოფობის შემდეგ პოლ პოლონიკის ქვრივი

სოფიო სვიონის ასული ბაბა-შვილისა.

გულითადის მშობარებით აღუწყებენ რა ამას შვილები გარდაცვლილი ბულისა: ბარბარე და მარტინე ზამარის ასული და ალმა. მანდრა, დავით და ივანე ზამარის ძენი ბაბაშვილი და ნადეჟდა ზამარის ასული კოლტარასკისა, სოხოვენი ნათესავთა და ნაცნობთა მოპარანდენ მიცვალებულის გასვენებაზე აღიქმანდრე ვაზაშვილის სახილდან, მოსკოვის ქუჩაზე, სამების ეკლესიაში, 6 ივლისს, დღის 9 საათზე, გვიამ დეკაბრულ იქნება სოფელ ოქროყანას.

პანაშვიდი გარდახდოლი იქნება ყოველ დღე შაბათის პირველ საათზე და საღამოს შვიდ საათზე.

დამტკიცებულ იქნა კოლექტივი ასსკორის ხარისში ზაქის გამსახის მსწრელები გინორიძე.

ახალი ამბავი

ქ. ტფილისის გვირგვინი, რომელიც უნდა შემკობილი იქნას განსვენებულის მემკვიდრე ცესარევიჩის კუბო, ვერცხლისა არის, გარემო შემოწული აქვს მუხისა და დღის ფოთლები, ძვეს შავს ფარზედ, რომელზედც ამოკრილი ქ. ტფილისის ჯგერბი. გვირგვინზედ არის შემდეგი წარწერა: „დუვიწყანს სხაგანს ჩვენის სათაგანო და უსახდროდ სავარად ხელმწიფე მეშვედრე ცესარევიჩის და დედის მთაფანს გიორგი ალექსანდრე-ისის ქაჯაქ ტფილისის ღრმად მწყანდ მცხთაგნობაგან.“

ბოლა 13000 მან. ვალი, ხოლო ვაიცილი ეს მამულები 15,220 მან. ქალაქის სახლი, რომელზედც ირიცხებოდა 30,000 მან. ვალი, ვაიცილი 37,000 მან.

გაზეთი „Кур.“-ი იუწყება, მთავრობამ შეიწყნარა ყირიმელ და კავკასიელ მღვინეთა შემადგომლობა იმის შესახებ, რომ ამ წლის შემოდგომაზედ პეტერბურგში მღვინეობის გამოფენა იქნას გამართული.

შემდეგი სხდომა ტფილისის ქალაქის საბჭოსი დანიშნულია ხვალისათვის.

გომბორისა, შულავერისა, ჯალილოლისა, წალკისა ღლისი ერთკლასიანი სამინისტრო სკოლების შესახებ სათანადო მოაზრობას უთხოვნი 13,500 მანეთის სესხად მიცემა 3 წლის ვალით.

ნოე,“-ის სიტყვით, უშუალოდ ნება დართო, რომ იმ ეპარქიების სამრევლო სკოლებში, სადაც უცხო ტომები (ე. ი. არა რუსნი) ცხოვრობენ, დაწესებულ იქნას; ორის წლის მაგივრად, სამის წლის სწავლა. სწავლის ვალის ასეთი ვადობა ამ ვადობების გამოუწყვეთი, რომ სასწავლო წლის სიმოკლის გამო მოსწავლენი ვერ ასწერენ რუსულ ენის ხერხიანად შესწავლას.

ადგილობრივის რედაქციების კრება ასოთ-ამწყობათვის საერთო დამხმარებელ კისს დაარქების შესახებ გადადებულ იქნა 7 ივნისისათვის.

მიწად მოქმედების სამინისტროს მიერ გამოგზავნილ მოხელეს ბან შერბაზოვის საქიროდ უცნო განსაკუთრებული უპრადებო მიქცეს სილნლის მაზრაში საუკეთესო გვიშის თამაქოს ვაშენებას.

ტფ. ფ.“-ის ატყობინებენ, რომ ქუთაისის ქალაქის გამგებობა ხელმორედ აღძრა შემდგომლობა ადგილობრივის გუბერნატორის წინაშე იმის შესახებ, რომ ინერერის მოედნების მოკარწყელის შესახებ. ეს პარობები, გამგებობის აზრით, ხელსაყრელი არ არის ქალაქისათვის.

ქალაქის გამგებობის ვანკარულბით სამპოს ხმოსანი თავი. ნ. ხ. თუმანოვი პასუხის გებაში იქნა მიცემული საგაღმებლო დადგენილებათა დარღვევისათვის იმით, თუნი თუმანოვი თავისი ნებით შემოლობა და ხეტის საწყობად გადაქცევა სხეთის მოედნის ერთი ნაწილი, კიბრეთი 10 სეფენი.

30 ივნისს ტფილისის სათავად-ან. სადგ.-მამ. ბანქში მოხდა საჯარო ვაჭრობა ორის სოფლის და ერთის ქალაქის მამულის გასასყიდელ ვალიან გარდასახდის შეუტანლობის გამო. სოფლის მამულზედ ირიცხებოდა 13000 მან. ვალი, ხოლო ვაიცილი ეს მამულები 15,220 მან. ქალაქის სახლი, რომელზედც ირიცხებოდა 30,000 მან. ვალი, ვაიცილი 37,000 მან.

დუშეთი. 30 ივნისს აქ ერთი უბეღურება მოხდა. ამ დღეს დილით სოფ. კობაიანკოვლიან ბულანკურის ვაჭარებელი მამულების შემსამუშევრებლად მ. გ. კობაიანკოვლიანი არავაში ვასილის დრო წყლის უბეღურება ვადებურებში და საბარლო წყლის მსხვერპლი შეიქმნა, განსვენებულთა თუმცა ხნით 70 წლისზედ მეტი იყო, მაგრამ ვერ კიდევ სავანისად ქარავად და ვასილად იყო; იგი ჩვენს მხარეში სამაგალითო მეთურად და ოჯახის მეფე როსე იყო, დასტოვა უფლო საუკეთესოდ მოწუბობილ-შემსამუშევრებლად მიმული და სახლკარი, რაცაც იმეოთა ჩვენს დროში, განსვენებულთა უმსახურისა სხვა და სხვა დროს სასამუშაო სასახურში, ხოლო როსე საქალაქო თვითმმართველობა იქნა შემოდებულთა დეშეთში, იგარანეთული იყო ქალაქის თვით და თანაქმობის იგი უანგაროდ და პარანთოდ ასრულდნა სიკვდილად.

სოფ. დეზბუ (გურას). შინაშე მთავრობის მოსოვითა მთავის და წიგნის სტავის დაწესების ნება-როგა ჩვენში წელს ორადე თხა-ნაწად ნება მიეცეთ. ბანკი უნდა დაეარქეთ. ახლა ვაჭარს შეუგუდეთ წიგნის სტავის საქმე. წიგნის სტავისათვის სხვა დროგან ბანკის არსენ მამულაშვილად დაეკათომა. შექდეგა სავაფარო სახლი უნდა შექმნილი.

წმ. ნინოს დედათა სასწავლო-მეცნიერო საზოგადოების საბჭო აცხადებს, რომ მომავალ სამოსწავლო წელს ტფილისის წმ. ნინოს დედათა სასწავლო ბუღალა მოქმედება მოსწავლე ქალბავშვებს, თავსუფად ადრადე ნიბის მხედვით, მხოლოდ შედეგს გადასება; მოსამწავლებელ კლასის შემტრის განყოფილებაში—15 ადგილი; მოსამწავლებელ კლასის უფროსი განყოფილებაში—5 ადგი, მე-VI კლასში—11; მე-III კლასში—4; მე-V კლ.—11; მე-VI კლ.—8, და მე-VIII კლასში—18 ადგი. თხოვნება უოკლეკარს საჭარო მოწუბობათ უნდა წარდგინოს სასწავლებლის კანცელრებისა ან ვეგაიანს 15 აგვისტოს. სოლო და ქაჯეხი, რომელნიც კეზაშენი უნდა შეედინეს სასწავლებლად, უნდა გამოცხადდნენ გამოსაგდებელ 26 აგვისტოს დღის 8 საათზე. მოვლას განკურსით მოსდება, მე-VIII კლასში შესწავლის მსურველთათვის სავალდებულოა პანსიონში ცხოვრება (ფასი—250 მან. სასასწავლო წელსათვის) პირველ ნახევარ წელს სასამსწავლო კლასისად მოსწავლე ქალებს უნდა შეიტანონ არა შეეანეს 20 აგვისტოს.

1-ლი ივლისს ტფილისის ოქტის სასამართლოში გაიჩნა ერევნის ტფილისის ირან-ქურბან-ოღლის საქმე, რომელსაც მხარდობდნა ტფილისის საბადოს სკოლის მხარეულის თანამშრომელ შაქრა შაქრად შაქრადის და ერთი ენის ახანავი და

საკომერციო კურსები

ქალქისა და ვაჭარისათვის (წელი მეთვრამეტე)

კურსების დანიშნულება ის არის, რომ სპეციალური საკომერციო განათლება შექმნას მსურველთა, როგორც ქალებს, ისე კაცებს, და მოამზადოს ვაჭრობის შემსრუბით ანგარიშის დახელოვნებით მკოდნები.

სწავლის ვათავების შემდეგ მოწუბობანი ეძლევათ. 1899—1900 სკოლის წელი შემდეგი საგნები იქნება სასწავლებელი: 1) საკომერციო კონომია, 2) საკომერციო არითმეტიკა, 3) უსუგულტრანს (მარტივი, ორკაცი და სანაკო), 4) არითმეტიკა სასაგარეო მოსოვით, 5) საკომერციო სიჭრე-მოჭრე, 6) საგაგრა და სათანსუქო წესებანი, 7) მსწრაფლ-წერა და წერა-გაგრა და შობანი (исправление дурного почерка).

სწავლა დაიწყება 15 სექტემბრიდან. ახლად შემოსავლელთა მიღება დაიწყება 1 სექტემბრიდან, ყოველ დღე დღის 10 საათიდან თერთმეჯამედ და საღამოს 4 საათიდან 8 საათამდე, კურსების საფარგლო, სახელაქმანდრე ფრადონოვის, № 9, სერაფეის და მთის ქუჩაზედ, აფთაქის ხარდმარ.

პროგრამების და წესები კურსების შესავალად შეიძლება მიიღოს მსურველთა კურსების სადგომში და მითა უოიანოების საბანკო კანტორაში, სიონის ქუჩაზედ.

ვინც ქალაქ გარეშე სცხოვრობს, შეუძლიან წერილით მიმართოს კურსების დამმარსებელს ს. შ. მანკელანს, ტფილისს. (24—6)

ქალაქის მოურავის მოადგილე მ. ს. შესტაკოვა შეატყობინა ტფილისის გუბერნატორს, რომ ტფილისის საბჭოს დადგენილების თანახმად, განსვენებულ მემკვიდრე ცესარევიჩის კუბოს გვირგვინი შესაძლებელია აბსოლუტში მივლენ: ქალაქის მოურავის მოადგილე და საბჭოს ხმოსანი თავი. ა. ა. ბებუთაი და ნ. ს. ფრიდონოვი.

2 ივლისს გორის მაზრის თავად-ანგარო, ყველა უწყებისა და მტკიცებთა წარმომადგენლების თანადამსწრებით, გარდასხდეს პანაშვიდი განსვენებულის მემკვიდრე ცესარევიჩის სულის მოსახსენებლად.

ამ ეჟად, როგორც იმის, სათანადო მოაზრობას მოუთხოვნი საგუბერნიო მთავრობათაჟან ცნობები მოხარკე წოდების კერძო მემამულეთა ადგილ-მამულის შესახებ.

ქალაქის გამგებობა დაწერილობით შეატყობინა ტფილისის გუბერნატორს სხვა და სხვა ფირმების და კაცების პირობები ქუჩებისა და მოედნების მოკარწყელის შესახებ. ეს პარობები, გამგებობის აზრით, ხელსაყრელი არ არის ქალაქისათვის.

ქალაქის გამგებობის ვანკარულბით სამპოს ხმოსანი თავი. ნ. ხ. თუმანოვი პასუხის გებაში იქნა მიცემული საგაღმებლო დადგენილებათა დარღვევისათვის იმით, თუნი თუმანოვი თავისი ნებით შემოლობა და ხეტის საწყობად გადაქცევა სხეთის მოედნის ერთი ნაწილი, კიბრეთი 10 სეფენი.

30 ივნისს ტფილისის სათავად-ან. სადგ.-მამ. ბანქში მოხდა საჯარო ვაჭრობა ორის სოფლის და ერთის ქალაქის მამულის გასასყიდელ ვალიან გარდასახდის შეუტანლობის გამო. სოფლის მამულზედ ირიცხებოდა 13000 მან. ვალი, ხოლო ვაიცილი ეს მამულები 15,220 მან. ქალაქის სახლი, რომელზედც ირიცხებოდა 30,000 მან. ვალი, ვაიცილი 37,000 მან.

კვირას, 4 მეთათვის, საღამოს რვა საათზედ, ტფილისის სათავად-ანგარო ბანკის დარბაზში, დანიშნული

„შუამავალისა“

ეს კრება გაგმელებას ოცს თითათვის შემდგარ კრებისა და ამისათვის იგი კანონიერი იქნება, რამდენიც უნდა დაეწიას მის წილის პატრონი.

წვერთ ამხანაგობის არ გაეგზავნება ცალკე მოწვევის ბარათები. (6—5—4)

ბრიგედი კერძო სამკურნალო ექიმის ნავასარდინასი

ავადმყოფთა იღებენ ექიმნი ყოველ დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დღეობით: ბ. ა. ნავასარდინა, 11—12 საათ. აღოსტაოვი, ვენეროლოგი (სიფილი) და საშარდის ავადმყოფობანი.

ე. მ. ნიქოგანი, 9—10 საათ. სნეულენანი: თვალისა, შინაგანი და ნერვების.

ბ. ა. პანასანგა—დილის 11—12 ს. ვალით სენით ავადმყოფებს. ბ. ა. კანაშვილანი, 1—1 1/2 საათ. შინაგანი და ბავშვებისა.

ბ. გ. გუჭია, 1 1/2—2 ს. შინაგანი და საშარდის ავადმყოფობის. სადამაობით:

ბ. ა. ნავასარდინა 7 1/2—8 საათ. ც. ა. რუგენკო—სამკურნალოში გამოიკვლიეს კიბორად, მიკროსკოპით და ბაქტერიოლოგიკად შარდს, ნახველს, სისხლს, რძეს და სხვ.

რჩევა-დარიგების და რეცეპტების დაწერის ფასი ათი შებრი; ლაბორატორიის ფასი; ფასი კონსოლიდებისა და ოპერაციებისათვის—პირაგებით.

დირექტორი სამკურნალო დაქტორი მდინდისას ნავასარდინა. Первая частная лечебница Д-ра Навасардиана. Тифлиси, противъ памяти. Воронцову. (—1—წ)

მთავრობის ბანკარაშულმანის.

სელმწიფე იმპერატორმა, სინათლის ობერ-პროკორის უწყებულად მოსახსენებთა, უწმ. საინფის დღეობადას თანახმად, უმოწყუესად კეთილ ანება 12-ს გასულ ივნისს, ეპოლი 50 წლის სასახურასათვის, წმ. ვლადიმირის მე 4 ხარისხის ორდენი იმპერატორის კანტისა გუგნის სამრეკლასი ოკუპაციის მდგომარეობა დადგეს.

ებომა კოლექტივი სკერტრება მოწადევის სავალაქო სამკლასიან სასწავლებლის მსწრელებელს გუგნისკვი სკერტრანს ჯღუშის.

მით რაღაც ბოროტ-განზრახვით შეპარუ-
ლიყვნენ. ოქტის სასამართლომ ბრალდებუ-
ლი ირაზა-ქარაბაღი-ოღლი დანაშაუდ სწრა-
ფა მიუსჯა ყოველ უფლების აყრა და ცი-
პიტორის არა ძალიან შორე ადგილზეში გაგ-
ზავენა.

ბ ა კ ვ რ ი თ

აგერ რამდენიმე კვირა არის ბა-
რუშულ რუსულ-გაზეთში ისტორიულ
ფაქტების ცოდნით და სიმართლისა-
დენ მისწრაფებით თავი გამოიჩინა ვი-
ლაძე კ. მაკვარიანმა. ეტყობა წე-
რის ერის ისე გაუტაცნია ეს აღმანი-
ნი, რომ რაც ენაზედ ანუ უკეთ
თქვათ, წირიანა კალმის წვეგრზედ
ჰიადგება, ზედი-ზედ ახლის უბრა-
ლო მკითხველს თვალში. თუმცა ამ
ამორჩენილმა პუბლიცისტმა თავისი
წერილები იქიდან დაიწყო, რომ სა-
სურზაყანოებში მგერელ-ქართვე-
ლები არ არიანო, მაგრამ, ეტყობა,
ეს არ უნდა იყოს დედა-აბრეკა. მა-
კვარიანის სამწერლო ასპარეზზედ გა-
საძისა. მართალია, ცოტა ხანია
იოსებ იგი მოველინა ჰეგელიანობას,
საგრამ მისი ცოტაც ბეგრის მანვე-
რებელია; ეს არის ბუნება დიდებუ-
ლის გვიმისა—ორის სიტყვით იმ-
აენსვე იტყვიან, რამდენს სხვა ორ
ივეს ლაპარაკს მოანდომებდა.

უთავაგრესი აზრი კ. მაკვ. უნდა იყოს
ამორჩეული ქართველი ერის ნამდვი-
ლის ტიპისა. მან სამართალი ქართ-
ელთა ერს ჯერ-ჯერობით ჩამოათა-
ლა სამურზაყანო; მერე დაგვიტყვიან,
რომ რუსთაველი, ჩვენი უთოა რუს-
თაველი, ქართველი-კი არა უთოა,
რამედ იტილიელი, რომლის ერთი
პიძ-შვილი თურქთ თვით კ. მაკვა-
რიანს უნახავს ამ დღებში ბათუმში
უღერალებედ. მიიღ და ნუ დაიჯე-
რებთ, რომ რუსთაველი იტალიელი
ყოფოდა!

ეტენი ხომ ჩამოათალა ქართვე-
ლებს, ახლა ნახეთ კიდევ რა ზომებს
ხმარობს ეს გმირი, ერთს წერილში
ან სამურზაყანოლებს ორჯერობა
დასწამა უჩიარბის ომში. როდესაც
სასაყვედურს იხვევ ბათუმელ გაზე-
თში, რომ ეგ არ შეპყვრის თქვენბ-

სიანა ფაქის აღმინან: მთელს ხალხს
როდი უნდა დასდოთ მაგისთანა
წნელი ბრალიო, —ჩვენმა გმირმა სა-
უსტოვო პასუხი გასცა თავისს შემე-
რცხენელს. განა მარტო სამურზა-
ყანოებმა უღალატეს, მგერელნიც
ეგრე მოიტყენ ომარ ფაშას შემოხე-
რებთ და ოსმალს. მოიღო და ნუ დაიჯე-
რებთ, რომ კ. მაკვარიანი მართა-
ლია.

მაგრამ ერთი დიდი სიკეთე-
ცი სურს ამ ახლად მოვლენებულს მწე-
რალს. ეტყობა დიდი გულ-კეთილი
და გულ-ჩვილი აღმანი უნდა იყოს
იგი. სამურზაყანო და რუსთაველი
რომ ჩამოათალა ქართველებს, სხვა-
რადა თქმა უნდა, ქართველები გულ-
ნაკულად დაშირგინაო და უნდა
დავამწვილოვო. და ერთი საუცხოვო
საშუალებე გამოიგონა. ნუ გეზინინთ
იფრთა ძენოვო, თუ სამურზაყანო-
ებში არ არიან ქართველები, სამა-
გერიად ეგ, მაკვარიანი, ქართველი
ვარ, თუ რუსთაველი იტალიელიო,
მე მაკვარიანი ხომ ქართველი ვარ
და მეც გეყოფილი სიღრმედალოა.
ოღინდაც! მოიღო და ნუ დაიჯე-
რებთ, რომ კ. მაკვარიანიც გეყოფა!

უთუა

სამხელ მანქანების ბაზრისა მი-
ნისუბი.

ზოგი კვირა, როგორც იტყვიან,
მარგებელია. მუშის მეტის-მეტად სი-
ძვირე, რომელიც ადის თითქმის
შვიდ-რვა ამაზამედ დღეში, გამოი-
წერა ქიზურბი მანქანების შექმნა. ამ
ორი წმინდა წლის წინად ძვირად მოი-
პოვებოდა რკინის გუთანის-კი,
დღეს ვერ შეგხვდებით ჩვენში ოჯე-
ბას, რომ მანამაპაპებს ხის გუთანის
ხმარობდეს. წველიწადში სულ უკა-
ნასკელი 3000 რკინის გუთანი გა-
დის ქიზურბი, იქამდის განვითარ-
დენ ქიზურბელი გაუმჯობესებულის
სამურზაყანო იარაღების ხმარებაში,
რომ სამხელ მანქანების შექმნა-
დაიწყეს. 27 თონათვის მოხდა აქ
დასკულ ტუის ახლო, სოფელ მოლ-
დის მინდორ-ყანებში, გამოცდა სამ-

კლის მანქანებისა, რომლებიც ბ.ნ
მანქანის უფროსი კ. ზ. მანქანის
თხოვნი იყო გამოგზავნილი ბ.ნ აუ-
ფერბინის ფირმის მიერ, ფირმის წარ-
მომადგენელი იყვნენ ბ.ნ. შავერ-
დოვი და ფრიგა. გამოცდა ორი
მანქანა. მაკვარიანის სისტემის
მანქანა მანქანა, სახელად „დუხი“
და სამხელი და მისი შემკველი
მანქანა. საუცხოოდ ამორჩეულმა
ადგილმა საშუალო ქიზურბი მიიზიდა
მრავალი მაყურებელი. ექვსი საათი-
დგან ვიდრე 12 საათამდე გასტანა
მანქანების სამუშაო მოწყობა-
გამართავდა. სწორედ 12 საათზედ და-
იწყო მანქანების გამოცდა. ჯერ
გამოსადეს სამხელი მანქანა „დუხი“
როგორც უფრო მარტივის მოწყობი-
ლებისა და შემდეგ მეორე სამხელი
მისი შემკველი მანქანა, რომელიც
უფრო რთულია მოწყობილებით.
პირველის სამუშაოდ არის საჭირო
ორი ტყენი და ოთხი კაცი. მკის
იგი 16 დღიურს დღეში, განცხადე-
ბის თანახმად დადასტურებულა 275
მანათად. მეორეს უნდა ოთხი
ტყენი, ორი კაცი, მკის 22 დღიურს
დღეში და დაფასებულია 425 მანა-
თად.

რეკი დაიძრა მანქანა, იგრალია
და ამოდენა ხალხი—ცხენოსანი და
ქვევითი ზედ მაშუკდა; ტყეაღარ იყო
ხალხისაგან, მანქანის უფროსის წლის
ქსულეში დადგარიყვნენ. დღისმთავი-
ბით ხალხი დალაგდა აქეთ-იქით
ყნის პირად. დაიწყო მანქანის დე-
ხანის მოქმედება. დუხი მუშაობა
შემანქანის დაუმხარებლად. პირვე-
ლად ცოტა არია სამუშაო, მაგრამ
მაღელ ძალიან კარგად დაიწყო მკე-
ერთის მოსმით თითქმის მთელის საე-
რის ოდენა ადგილს მიიჭიდა; თი-
თოველს მანს, შეუკვრულს, წყნარ-
ად გადმოაყვებოდა და დააგდებდა
მოძველი ყანაში. ძნები მწკრივად
ეყვებოდა. ხალხის სიხარულს საზ-
ღვარი აღრა ჰქონდა. ისე წმინდად
იწყებოდა, რომ ძნელია ითვოს
საკმა მოუძველიო, შვი დარჩენილი
თათთავი. სამწუხაროდ, ძალიან ძი-
რში მკის, რის გამო, უტყველია,

დიდი შრომა დასჭირდებოდა ყანის
ლევების დროს. ეს შეუნიშნავი, რა-
საკვირველია, არ ღარჩა. აწუღელ
იქნა მანქანა, რომ მაღლა მოქე-
ლიყო ყანა. მესამედ აუწვია კიდევ
მაღლა მემანქანემ და გალოცხდა,
რომ ამაზედ მაღლა მა აღარ შეიძ-
ლოდა მანქანამ ძალიან უტყველი
დაიწყო მოქმედება, არაი, ალაგალაგ
მოსამალო დააგდო და ბევრი შოგ-
და-შოგ თავთავი დაანარჩუნა. აღ-
მოჩნდა, რომ ძირში და საშუალო
სიმაღლეზედ მანქანა ძალიან კარგად
მოქმედებდა, ხოლო მაღლა მკის
დროს ცუდად და უსწორ მასწორად
ჰქმნა. რადგანაც წელს ყანები
იქ, სადაც გამოცდა მიხდა, ისედაც
დაზღვებია, ეს ნაკლი ძალიან არ შე-
ეცნია მანქანას. ყანის პატრონები
პირ-იქით სთხოვდენ კიდევ, რომ
ღმინდ ძირში მოეყოთ ყანა. ხო-
ლო შორაქში, სადაც ყანები ისეთი
მაღლია, რომ ცხენოსანი კაციც-კი
შოგ დაიმაღლება, ეს ნაკლი რასაკვი-
რველია, დიდად შესამწევად გახდებ-
და, რადგანაც აქ ძირში მოქცა შეუ-
ძლებელია.

იმის საცდელად, თუ როგორ
იმუშავებდა მანქანა, წააქციეს ყანა,
მაგრამ მანქანამ მშვენივრად მოქე-
დაცულიყო ყანაც. ერთი ქიზურბი
მუშა გაეჯობა მანქანას
წმინდა და ლახითინად მოქცა მისი
მანქანაში, მაგრამ ყველამ ამჯობა
მანქანით მოპოვო. ადგილუკენი-
თი, დაიღობა მუშა-ხალხმა, რი-
ლათი უნდა ვაცხოვროთ ჩვენი ცოლ-
შვილიო. ეს ცოლი ეშმაკი მანქანა
ვიღასთვის გაუშვებს სამუშაოსაო.
გამოცდა სამხელის მანქანის „დუ-
ხისა“, დაიწყო—12 საათზედ და
დასრულდა ნაშუადღევს 1-ლ საათ-
ზედ, მანქანამ იმუშავა სულ ერთი
საათის განმავლობაში და მოქე-
ერის დღიურამდ. ნამუშავარი ყვე-
ლასაგან დაიბარებოდა ეყო კარგად,
მხოლოდ საეჭვოა, რომ მანქანამ
მოუკნა დღეში თა დღიურზედ მეტე,
თუ რომ დღეში თას საათს იმუშა-
ვებს. რასაკვირველია—ერთს ამ მან-
ქანის ღირსებად, სხვათა შორის,

უნდა ჩითვალის მისი მოწყობილ-
ბის მარტივობაც, რაიცა სრულიად
შესაძლებელს ჰყოფს მის ადვილად
ხმარებად.

რადგანაც პირველმა მანქანამ სვე-
სებით ვერ დაეკმაყოფილა მოთხოვ-
ნილება, ხალხი დიდის იმედით მოე-
ლოდებოდა მეორე მანქანის გამო-
ცდას. რაღაც მიზეზისა გამო ეს დი-
დის სიფრთხილით და მომზადებით გა-
მოიტანეს ძლიერ-ძლივობით 1 საათზედ.
„ხომ არ შევრცხვებითო“.—დაურ-
სულა მანქანის უფროსმა ფირმის წარ-
მომადგენელმა და იმათაც მიუგეს:
„ყველა თავის რიტზედ არისო“. ნე-
ლი ნახვითი გამოცემა მანქანა.
დაიწყო მუშა ყანისა, რომელიც იქ-
ნებოდა სივრცით 2 1/2 დღიური. ის-
კოდა სუფთად და მწყობრად, მხო-
ლოდ ძნები ძალიან პატარა და დუ-
ნელ აკვრებოდა კანაფით და თანაც
ყნაში იკვრებოდა. ეს ნაკლუდებე-
ნება მაღელ ვასწორდა, მისი შეგვრ-
მანქანამ მაგრად დაიწყო და ნამუშა-
ვარცა შედარებით უფრო მარტივად
დაგვრდა. მანქანაში ება ოთხი ტყე-
ნი და ამუშავებდა ორი კაცი. სულ
სამ-ოთხ ჯერ შემოუარა მანქანამ
ყანას და თითქმის განახლებდა. ხალ-
ხი ჰყვიროდა „ძალიან კარგია, ძა-
ლიან კარგია“. გამოცდა მეორე მან-
ქანის დასრულდა მესამე საათზედ.

ბოლოს მთლად ხალხი მანქანები
გაღებულ იქნა ფოტოგრაფიუ-
რად აქ დამსწერი ფოტოგრაფის რი-
ინაშვილის მიერ.

ხელად გამოაგარიშებდა აღმო-
ჩინა, რომ მუშით მოქცა ასის დღი-
ურისა ღირს 300 მანეთამდ, ხოლო
მანქანით ეს დაჯდება ას მანეთამდ.
ამ ნივრად წმინდა მოგება არის 200
მანეთამდ. ორივე მანქანა შეცდო-
ბით ერთი ერთმანეთის შედენილ იქ-
ნა მკვიდრთა მიერ. სამხელი მანქა-
ნა „დუხი“ შეიძინა არაბობიკლმა
გლეხმა დათუკვირებმა საამხანაოდ
სხვეთან ერთად, ხოლო სამხელი
მისი შემკველი მანქანა შეიძინეს
ზემო-მანხანში მცხოვრებთა
ერთ ნატრივილიმა საამხანაგოთ ყო-
ჩინაშვილებთან, რომიტაშვილებთან

ველეტონი

მე მოცხალს მძირი

მე მოცხალს გეტარი, მკვდართან საქმე
სულაც არა მაქვს...
ვინც რომ ერთხელეგ შეხვდამოდ
დამიწებულა,
ის ვით ვიტარი, ვით ვიძახო
ვი და უფო;
ღმერთმა აცხონოს, ის თვისს გზაზე
გამეზავრებულა.

მე მოცხალს ვეტარი, იმ მოცხალსა,
ჩემო მკითხველო,
რომელიც სცხოვრობს, ცხოვრება-
კი ვერ შეუტენია...
ველას აწუხებს... დაწინაურებს
მარად უსაქმოდ..

რა ჰქნას არ იცი... სწორის ზუსთვის
ვერ მიუგვინა.

გ. რუხაძე

რაშია ბედნიერება?..

მატარა იგუა კლ. კორდოქოსი.
(ფრაგულთაგან)

დღე დღეს მისდევდა... ბევრმა
დღემ განვლო... მაგრამ მე მიიცი

ვერ მოვახებრე და ვერ დავიწეე მშვე-
ნიერ არსება, რომელიც ჩამიარა
წინ, ვითარცა საკვირველმა რამ მო-
ჩვენებამ. და აი, როცა თითქმის
დაუპირდაპირად, შევნიშნე იმის
მშვენიერს სახეზედ რაღაცა მიმზღ-
ველი დღილი.

ხული გაუფულოდ, მივიზიდე ჩემსკენ
და ჩაებურებულე:

— ვინ ხარ? მითხარ!..
მოჩვენებამ მითხარა:

— ხალხის ერთი რომ ვთქვა, სა-
ხელად მქვინ „სიამოვნება“, მაგრამ
შენთვის კი მე სულ სხვა ვარ.

მე-კი ვეხვეწებოდი:
— მშვენიერო არსებავ! მითხარ,
რა გქვინ „ჩემთვის“?

— მიპასუხა:
— შენთვის ჩემი სახელია „ცო-
ლვა“!

გულ-ღრმობიერად შევხედე მიმზი-
დველს, გრძნობით სასვე თვალბეში...
მაგრამ მიიცი იოვი გავანტე და გან-
ვშორდი.

—
— ცოტა ხნის შემდეგ გზად კვლავ
შეხვდა ახალი მოჩვენება, მიმზიდვე-
ლისა და ამასთანავე საკვირველის
სანახაობისა. დღეხანს დადევდი უკან
და დავიწეე თუ არა, ენახე, რომ

იმისი სახეც საკვირველის სილამაზი-
სა იყო.

ვკითხე:
— ვინ ხარ-მეთქი? მითხარ!..

— ხალხის ერთი რომ ვთქვა, ჩემი
სახელია „სიყვარული“, მაგრამ
შენთვის-კი სულ სხვა მქვინ. ათას-
ში მხოლოდ ერთს კაცს შეუძლიან

დაიქალოს და ჩემს შესახებ სიტყვას,
გზად შემხვდარი, მაგრამ თუ ერთს
შეგხვდეს ვისმე, თავისს დღეში არ
დატოვებ: ის ჩემ მიერ რჩეულია,
მაგრამ ნუ დავიწყებ, რომ მთელს
სიცოცხლეში ხელ-მეორედ ვეღარ
შეხვდებოდა..

მის შემდეგ კარგა ხანს დავეცე გა-
ნუყვრელად „სიყვარულთან“, ვიდრე
გავებდავი და ვკითხედი იმის, რაც
მე გულს მიტყენიდა და მასუბებდა:

— მშვენიერო! ნუ მტანჯავ, მი-
თხარ, რა გქვინ განსაკუთრებთა? ჩემ-
თვის?

— სიყვარულმა თვლების ბრია-
ლით მიპასუხა:
— შენთვის ჩემი სახელია „ცოლ-
ვა“!..

გაოცებული შევყურებდი იმის
პრისხანე სახეს და დღეხანს ვერ შე-
ძებდი თვლები მომეშორებინა ამ

სანახაობისთვის, მაგრამ მიიცი ძალა
დავატანე ჩემს თვისს და განვშორდი..

—
— მაგრამ აი კვლავ შემეშახა მოჩ-
ვენების ნახვა. ერთს საშიშარს აღ-
ავს, ღრუბლიანსა და ჩამოხრლებე-
ბულს დღეს, წინ გამიარა მოჩვენე-
ბამ და ოდნავ შეგებო.

გამოვეცილე უკან, მაგრამ იგი არა
ჰკრებოდა, არც-კი ჰჭურებოდა გაქ-
ცივის, პირ-იქით, მობრუნდა ზე რაც
ვიგებდი ვისმე, თავისს დღეში არ
დატოვებ: ის ჩემ მიერ რჩეულია,
მაგრამ ნუ დავიწყებ, რომ მთელს
სიცოცხლეში ხელ-მეორედ ვეღარ
შეხვდებოდა..

მის შემდეგ კარგა ხანს დავეცე გა-
ნუყვრელად „სიყვარულთან“, ვიდრე
გავებდავი და ვკითხედი იმის, რაც
მე გულს მიტყენიდა და მასუბებდა:

— მშვენიერო! ნუ მტანჯავ, მი-
თხარ, რა გქვინ განსაკუთრებთა? ჩემ-
თვის?

— სიყვარულმა თვლების ბრია-
ლით მიპასუხა:
— შენთვის ჩემი სახელია „ცოლ-
ვა“!..

გაოცებული შევყურებდი იმის
პრისხანე სახეს და დღეხანს ვერ შე-
ძებდი თვლები მომეშორებინა ამ

— „შენთვის“ და იმათთვის, ვინც
თვითვე მიმიწოდებს და მიმიხმობს,
— მე შეწოდება „ცოლვა“!

კვლავ განვშორდი ამასაც და მწუ-
ხარედ და უშიშოდ გავუდექე ჩემს
გზას..

—
— დღე დღეს მისდევდა...
რამდენიმეგ ხნის შემდეგ მომე-
ცენა, რომ ვიღაცა მომდევდა გვერდ
და... შემაყენა.

მოვიხედე და თვალ-წინ წარმომი-
დვა ვიღაცა კაცი, რიხინისა და არა-
ჩვეულებრივის გამომეტყველ სანისა,
იგი ერთიორად ამწვენიდა იმის
წარბ-შერქმულს შუბლს.

მან მითხარა:
— ზოგისთვის ჩემი სახელია „შრო-
მა“, ზოგის სხვას მიწოდებენ, მე-
რამ ჩემს წინაშე-კი სულ ერთი
არაი!

დღე ხანს დავეცე „შრომასთან“
მარტოდ-მარტო და იმისათვის აღარ
მიკითხავს,— რა ერქვა „ჩემთვის“.

თვითვე ვიგრძენი და მივხვდი, რომ
იმისი სახელი „ჩემთვის“ „სიმშვიდე“
იყო.

—
— ივანე მისულიშვილი

ნარკვევი

(ფურცალ-გაზეთებიდან)

გაზეთ „Сынъ Отечества“ ში მეტად საყურადღებო წერილი დაბეჭდილი დედათა უმადლეს განათლების შესახებ. მეორე წესთაღმდებელი რუსეთი, ნათქვამი წერილში, სინაბრული მიგება იმ ამბავს, რომ უმადლოდ ნება დაართულ იქნა შემოწინებულა შვიკრიბის მოსკოვში დედათა სამეურნეო ინსტიტუტის დასაარსებლად. თუმცა ასეთი ინსტიტუტი და უმადლესი კურსები უკვე არსებობს პეტერბურგში, მაგრამ ქალთა შორის უფროდ განათლების მიღების სურვილი იმდენად დიდია, რომ ეს სასწავლებელი 1/3-საც ძლივს აკმაყოფილებს, მიზნოვანთა რიცხვიდან იქ შესამდგომლივს შედის; ხოლო რამდენია ისეთი, რომელნიც არა თხოულობენ, რადგანაც შესვლის იმედი არა იქცეოთ.

ეს ქალები, განსაზღვრულად კერძო, მასწავლებლებსა კანსადლებს, ან და, თავთან სურვილს წინააღმდეგ, სპეციალურ სასწავლებლებში (მასწავლებლებთა რიგსეგანე მეტად შეიწავ) შედის, როგორც განათლება; საფრთხი, საბავთა სასწავლებლები, კვდაის ექიმობის კურსსებზე და სს.

ამის გამო მეტად სასიხარულოა ის ამბავი, რომ მოსკოვში დედათა სამეურნეო ინსტიტუტი აქმნება დაარსებული. მაგრამ მაინც ის ინსტიტუტი ბევრს ვერაფერს გაწევს. კანსადლები, მათი იღვანე და დაარსებულნი რაილი იმდენად დედათა შორის, რომ ერთი და ორი ინსტიტუტი-ტოკი არ, უთქვამს უნდა იქმნას დაარსებული. სასწავლებლები, ამ საქმეს დიდი ფული უნდა და ეს ფულიც არასად მოაპოვებს.

შეიკრებ მძინათ, ამ საქმის გარდაწვევას სულ უნდალად შეიძლება. საკითხი მხოლოდ ქალებს ისეთთაგან უნდად მიეცეთ უნდადსაიტუტის სამეურნეო ფაქტორებსზედ შესვლისა, როგორც ეტყებას ეტყ. მას შეეძლება, რაც კანსად ქალებს ასეთაგან უნდადსაიტუტის სამეურნეო ფაქტორებს მანძილს, როგორც მანძილსა ეტყ. საკითხი კვლევათა, რომ უნდადსაიტუტის კანსად დასწავლა ქალებსასათვის, როგორც ეტყით, უნდადსა სასწავლო იმასა, რომ ქალებსა და ეტყების ერთად სწავლება შეეძლება, ასწავლებენ ვითომ და უსწავლობის დადგენას, მაგრამ დასწავლეთ კერძობის და ამერავს მასწავლთა სულ წინააღმდეგე დასტევიც. არამც თუ ხელოსან არავთარს მიზნო მოკლეს ეტყებისა და ქალებს ერთად სწავლებასაგან, არამც, პირაქით, იგი (სწავლა) უფრო მეტადდება, უფრო ეთიადსადალდეთ და იღვანდება, მაგალითი მრავალია, თუ ეტყლებს გაესწავლეთ და მიეცხედ მოკვლევათ.

იმედი ბეჭდის და უკველ კვსა გარეშე არის, რომ, რაც ეს მეტყევი შამშობობის ხანა ეტყდას, ქვენი სასოგადგობა სულ სწავლათა შეხედვას ამ საქმეს და არავთარს შორის არ დასწავლეს იმის განსახარებლად.

გიორგი დვანიშვილი

რა უპირატესად და უმადლესად, ვიდრე მამაკაცის ნაწარმოები. ახალ-ზღვანობაში, კანსად მინიჭებულნი იქნენ მოქმედნი მარტო ოჯახში, დღეს ქალებს მინიჭებული აქვთ კერძო ყრის ნება სამაქლაქო და სახლების საქმეში. თვით გერმანიაშიც, სადაც სანტიმენტალურ იდეალის გამო ვატყებულნი ვართ იმდენად, კალი იძულებული იყო მოქმედნი მარტო ოჯახში, დღეს ქალებს პროგრესმა წაიწია წინ და ისინი თხოულობენ უფლებად მიეცეთ გერმანიის უნივერსიტეტებში შესვლისა.

არამც თუ პოლიტიკაში, არამედ ყოველ სხვა ნაწილშიც ქალები იმდენად ასპარეზის მოსაპოვებლად, აიღეთ მუშათა კითხვა; ხელისანი ანუ მუშა დედაცაი იძულებულია ნაკლებ ფასად იმუშაოს მამაკაც ხელისანთან შედარებით იგივე იმედი მდგომარეობაში, რადგან ბრძოლა უნდა გაუწიოს ერთის შერიგ მამაკაცს და მეორეს მხრივ ძველ ბურ წეს-რიგს. აიღეთ მეორე უფრო მნიშვნელოვანი მოქმედების ასპარეზი—ლიტერატურა, სადაც ქალთა უკვე იჩინა ნიჭი, წინა დედაცაი უფრო კაცობრიობის ისტორიაში; თუმცა ბევრი არ არიან ქალები რომანისტები, როგორც ჯერჯერობით უკვე უნდად და ბევრ ბერ სთავს, მაგრამ ცნობილია უკვე სხვათაგან, რომ ეს განებრები შრომა სხვათაგან დედათაგან ქალების ხელკლებების, რადგან სხვებმა ვერ შესძლეს ასე ღრმად ჩახედვა ადამიანის გულის უფსკრულში და შიგამოეხიხა მისის საიდუმლოებას.

ბევრი უფლებად მოიპოვეს ქალებმა განათლებულ ქალებში და ბევრია კიდევ მოსაპოვებელი, მეტად აღმოავლეთის მხარეში. განათლებული ქალები არ დასტოვეს უფურცლდებოდ თავისი ამაზგროლი დები და მოწვიეს ლონდონში მსოფლიო კრებებზე ქალების წარმომადგენლები ქვეყნის ყოველ მხრიდან. ეს მსოფლიო მათგანი კრება უნდა იყოს. პირველი და მეორე, თუ არ ვცდებით, იყო 1888 და 1893 წ. დღევანდელი ამ უკანასკნელ კონგრესის სურვილი კრებათ, რომელიც მოხდა უნდმისტერ აბეს დარბაზში კონტ. აბერდინის თავმჯდომარეობით. სწორედ შევენიერო სანახაობი იყო. დარბაზი ყოველთვის გაქვილი იყო ხალხით, ასე რომ ბევრი გარეთ რჩებოდნენ უადვილობის გამო. დარბაზი მორთული იყო ყვაილებით. შუაში ბრძანდებოდა თავმჯდომარე კონტ. აბერდინი და მის გარეშე იმისგან ამფითიატრზედ ისხდნენ იხვად და სხვა ქვეყნების ქალების წარმომადგენლები; საფრანგეთისა, ამერიკისა, გერმანიისა, იტალიისა, ავსტრიისა, რუსეთისა, ინდოეთისა, ფინიანდიისა, პოლონეთისა, ჩინეთისა, იაპონიისა და სხვა წერილობითი თაივანი საერთო ტანისმოსები.

ძლიერ გვიწოდდა სხვათა წარმომადგენლები შორის ქართველი ქალთა წარმომადგენელიც დადგენაში ამ მნიშვნელოვან კონგრესზედ, რადგან ამ ქალები ერთმანეთს უამობენ თავიანთ მდგომარეობას შორეულ ქვეყნებში, უამობენ, რა უფლებანი მოიპოვეს ქალებმა, ან რა დაუჯდა

და იოსებ ზალდასტრავთან. პირველი მანქანა შექმნილი იქნა 275 მანათად, ხოლო მეორე 425 მანათად. ასე კარგად ჩაიარა მანქანების განვითარება ქოჩიში. მაგრამ ახ საქმე რაშია: მოახერხებენ ქოჩიელები ამ მანქანების მუშაობას? მე რომ ვნახებ მანქანებს, სიგველი მიხანია. როგორ ეს მანქანა, უფრო კი სამკლარის შემკრელი ისეთის რთული მოწყობილობისა (წარმოადგენს 900 მისს ნაწილებს), რომ მათი მოხმარება ღირდად გასაჭირი დარჩება ჩვენებური გლახებისათვის, თუმცა ბ. ბ. ფირმის წარმომადგენლები დღე და გაუფიქრებლად მიახლოებენ მანქანების მოხმარებას.

მაინც და მაინც ვისურვებ, რომ ფირმის აღმსრულებლის თავისი დანაშაურობა მისცეს ტახტიკოსა, რომელიც დარჩება ქოჩიში ამ დრომდე, ვიდრე შესწავლის მყიდველთა მანქანების მოხმარებას.

გაუმხარავს ქოჩიელებს და ამ საქმის მითავეთ. დემრამა მქნას, რომ ქოჩიელები ადვილად გასძლიებენ წინ სიძინებს, რომელიც აღმოჩნდება ამ საქმეში. ეს კეთილი დასწყისი ერთი იყოს და სხვა მრავალი.

ა. ნატროშვილი.

წერილი პატილიძეს.

ვისაც კი უნახავს ამ ორი კვირის წინად ქართლის მიწები, ვეინახებთ, თუ ხეილის ბილიტი და ნახავს დღეს, კის ვეული უნდა მქონდეს, რომ არ ატირდეს. დიდი იმედი მქონდა ხალხს წრედანდლის მოსახლისა, რომ იტყვიან, დღვის თვით ურიალებსო, სწორედ ისე იყოს; თვით ვერ ძღობდა ყურებით და გული სიამოვნებით ეცხებოდა ყველას, რომ ხედავდნენ მშენებელს ქოჩიელებს, მსხოიარე ვენახებს და ხეილებს. მუშა კაცის სიხარულს სამხედვარი არა მქონდა, სრული იმედი ხალხისგან, რომ კარგი მოსავალი დაეკმაყოფილებს ჩემს ვაჭარებსო.

დღეს-კი ყველას სიხარული გლოვანდებ შეიკვლა; თავდა-ანაზურთა და ელებებს ყველას ერთანორად დაუკრეფია გულ-ხელი და თვალ-კრემლიანი დაპყრებით თავის გაოხრებად იწინაწინადადეს, არ იცის რითი კაჟძვეს ათას ვასაქორს: ვასახალს, მტერს, მოუყარეს, ვალს; რითი ირინის თავი და როგორ გამოკვეთას თავისი ოქოლვილი. სიითაც ჰიხედდეთ, ყველგან ბუნების დაუდგომელს სტიქიონს ემდურებინან. უნდა მართალი მოგახსენოთ, რომ ილიდი კოდვის ღული ტრიალებს დღეს ქართლში: იმ სოფელში, რომელიც არ დასტევა, არც აღმადინა და არც პარუტეცს ერთი კვირის საიჩო არ მოუვდა და როგორ უშველიან თავს, იღარა გავგებთ არ ექიპურებს.

დიდი ვაჭარებმა მოკლეს ხალხს, თუ ეტყვიან არა იღონარა საზოგადოებამ და რამე საშუალება არ გაჩნდებოდა, ჩვენს გაზეთებში გამოითქვა ის აზრი, რომ დახარბებული უნდა დაეხმაროს საზოგადოებოთა; თავდა-ანაზურთა წინამძღოლად შეამდგომლოს ამის შესახებ. ჩვენ ჩვენის მხრით ვიტყვი, რომ ყველასათვის საჭიროა დახმარება, მაგრამ დახმარება განიერული. ვის არ ასიკვს წყალ-დიდობის დროს მომხმარებელი უნდად. როგორც ვიცით, კომიტე-

წერილი ლინდონიდან.

ქალების მსოფლიო კრება (ინტერნაციონალური კონგრესი) ლონდონში 1899 წ.

ნახევარმა კაცობრიობამ ნელ-ნელა გარდევია და შეაგნა ნახი ფეხი ჩვენის ცხოვრების ზოგიერთ ნაწილებში. ბევრად შეიკვლა აზრი იმ დროის შემდეგ, როდესაც გროს სტუარტ მილმა განაცხადა უარი ქალების მეფობაზედ. შოთამ ნათი-ლოდი დაგვიხატა პაროქსი ამ აზრის მსოფლიობისა, როდესაც ამბობს: „და გასტებს ქვესაცა მაგარსა გრდემ-ლი ტყვისა ლიბილისა“. დიხს, დღეს ქალი, პატრონი გრანობიერი სა და ლიბის გულისა, სტებს იმ კეთის ნაქუქს, რომელიც მრავალ საუკუნოების განმავლობაში მამაკაცთა ნელ-ნელა შეუღლა მას ზედ, ვითარცა მარჯანი, ზღვის უფსკრულში მრავალ დროის განმავლობაში ავრკობდა თავის კიროვან ნაწილებს და აქვეყნებდა თავის ვარს.

საზოგადოებოც ნელ-ნელა სტრავებს თავისი ძველებურ აზრს, რომლის მეშვეობით ქალს არ შეეძლო მიეღო მოწაწილობა მრავალ ფეროვან საზოგადო ცხოვრებაში, რადგან არ უფარგონშია ამ ასპარეზზე, ან რადგან მისი ნიჭი ვითომც უფრო სუსტია, ვიდრე მამაკაცისა; დღეს კი ამ საზოგადოებამე დეათობი ქალს ადგილი ლიტერატურაში, ხელოვნებაში, პოლიტიკაში... და თან ქალების ზოგიერთი ნაწარმოები აღი-

